

TURNEE DE PESTE HOTARE

TEATRUL DRAMATIC
DIN PLOVDIV

ROMEO ȘI JULIETA

de Shakespeare

Aflat pentru a doua oară în țara noastră, teatrul bulgar a prezentat spectatorilor bucureșteni, din nou, o piesă shakespeareană (data trecută, turneele includea *Femeia îndărătnică*). Și, din nou, constatăm laudabila aspirație a trupei-oaspete spre originalitate, spre luminarea unui sens contemporan al textului (deși, poate, realizarea nu a atins întotdeauna nivelul intenției).

În concepția artiștilor oaspeți, *Romeo și Julieta* a apărut ca un pretext de teatru violent, dur, aspru, epurat de accesorii caligrafice. Romeo (actorul Marius Donkin) nu avea aici 19 ani — și nici nu se străduia să pară un firav adolescent care are revelația dragostei; iar Julieta (artista emerită Țvetana Maneva) arăta ca o femeie în toată puterea cuvintului, o italiancă voluntară și energică, coaptă pentru dragoste și capabilă să suporte toate consecințele ei. Erotismul, deci, nu patrona relația celor doi eroi titulari în mod timid și platonice, ci se infiltra, viguros, printre meandrele conflictului, iar acțiunea nu se mai desfășura în acea „natură de miazăzi, cu pietre, cu strade zgomotoase, cu chilii de franciscani, cu cite un *campo-*

santo, și mai ales cu grădini superbe asupra cărora ploua lumina lunii” (pe care o vedea în text Nicolae Iorga), ci în fața unei schele din lemn negeluit — care adăpostea și celebra scenă a balconului — înconjurată de un perete circular, ca de planetarium (scenografia — Dobromir Petrov). Jocul se desfășura deseori (poate chiar prea des!) în sală, iar duelurile și badineriile grupului lui Mercurio (în vestimente din stoffe grosolane, aluziv rurale) erau acompaniate de gîfiieli, tumbes, risete grotești, gesturi licențioase. Evident că în această tonalitate spectaculară primă șocul vizual, nu inteligența celor „177 de calambururi” descoperite în text de un cercetător. Domina *expresivitatea*, nu „story”-ul piesei, cunoscut, dealtfel, mult prea bine.

Avem unele rezerve față de jocul, prea gros, al lui Gheorghî Vasilev (Mercurio) — care, totuși, a rezolvat foarte bine moartea personajului — și, în plus, față de măștile (inutil) caricaturizate impuse celor doi taifvrăjmași — actorii Vasil Toncv și Gheorghî Penev.

Dar, alături de cei doi interpreți citați mai înainte, subliniem cu atît mai bucuroși realizarea convingătoare a atmosferei propuse de către regizorul Liuben Grois (și, aproape în aceeași măsură, de către talentata autoare a muzicii, Rumiana Stanceva), precum consențim, pe aceeași linie a reușitelor, numele actorilor Dimitrina Savova (Doicea), Bencio Urumov (Fratele Lorenzo), Ivan Zlatarev (Benvolio) și Stoian Mindov (Tybalt).

Bogdan Ulmu